

opusdei.org

Sveci mijenjaju tijek povijesti

Na svetkovinu svetog Josemarije, kardinal Seán O'Malley, nadbiskup bostonski, kaže "Sveti je Josemaria sve ostavio, odbacio strah i slijedio Božji plan." Donosimo dijelove propovijedi koju je nadbiskup bostonski održao 20.lipnja u Katedrali Svetoga Križa u Bostonu.

22.07.2015.

Donosimo dijelove propovijedi koju je kardinal Seán O'Malley, nadbiskup

bostonski, održao povodom svetkovine svetog Josemarije Escriva 20.lipnja u Katedrali Svetoga Križa u Bostonu.

Isus odlazi u svijet rada kako bi pozvao svoje prve učenike

U današnjem Evandjelju, Luka opisuje kako Isus ide u svijet rada da bi pozvao svoje prve učenike. Tame se, na obali, skupilo golemo mnoštvo kako bi slušali riječ Božju. Isus zapovijeda da Šimunov brod postane mjesto gdje on sjedi i propovijeda mnoštvu. Petrova lađa, slika Crkve, postaje Isusovo improvizirano mjesto. Isus kaže Petru: „Izvezi na pučinu i baci mreže svoje za lov.“

Petar odgovara: „Cijelu smo noć radili i ništa nismo ulovili,“ vrlo tužan komentar za jednog ribara. Uvijek sam govorio kako je sveti Petar bio jedan jako loš ribar jer čini se da nikada nije uspijevao ništa uloviti osim ako Isus nije bio blizu govoreći

„Bacite mreže ovamo, bacite ih sada...“ Ali Petrov je odgovor prekrasan. Mogao je reći: „Čuj! Ja sam ribar, a ti si drvodjelja. Nema ribe koja bi se danas mogla uloviti.“ Ali, ponizno, Petar kaže: „Na tvoju riječ, bacit ćemo mreže.“

Petrova poslušnost rezultira golemim ulovom koji razdire mreže. Brodove su napunili sve do točke potapanja. Ovo je napast. Ribari često pune svoje brodove dok se sve više udaljuju od obale i zbog toga im je ponekad teško vratiti se u luku. U velikoj su opasnosti.

Ali Petrovi su brodovi bili blizu obale, tako da su ih napunili do kraja zamišljajući koliko će zaraditi za tako veliki ulov. Ali Petar razumije što se događa, baca se pred Isusove noge i govori: „otiđi od mene, Gospodine, grešan sam čovjek.“ Ali Isus se ne odvaja od Petra, već otada ostaje uz njega. Gospodinove riječi upućene

Petru odjekuju kroz vrijeme i neprestano se ponavljaju: „Ne bojte se. Od sada ćete loviti ljude.“ I Petar sve ostavlja i polazi za Isusom.

Sveti Josemaría često je razmatrao ovo Evanđelje. Poput Petra, i on je sve ostavio, odbacio strah i slijedio Božji plan. Poziv sveca mijenja tijek povijesti. Prilikom Navještenja, Bog kuca na vrata ljudskoga roda. A Marija, u naše ime, otvara ta vrata i dopušta Bogu ulazak u našu povijest. Majka Tereza običavala je uvijek govoriti: „Dozvolite Bogu.“ To rade sveci. I radeći tako, donose blagoslove za cijelu Crkvu i cijelo čovječanstvo.

*Poziv svetog Josemarije dolazi u vrlo mračnom trenutku povijesti. A svećenstvo mu je cvjetalo u groznom građanskom ratu koji je sa sobom odnio milijune žrtava. Jako mi je drago da je film *There be Dragons* predstavio izazovne povijesne trenutke koji su okruživali ovaj veliki*

poziv koji je milijune života obasuo milošću i radošću Evanđelja. Svijet procvjeta kada kažemo da Bogu i dozvolimo mu da promijeni povijest.

Svaki od svetaca primi milosti i nutarnja svjetla koja obogaćuju njihov život i postanu velika dobrobit velikog broja ljudi koji dijele karizmu tog sveca. Dvadeseto je stoljeće sa sobom donijelo marksizam i njegove teorije o radu, proizvodnji i otuđivanju. Sveti nam Josemaria donosi teologiju rada koja proizlazi iz njegovih razmatranja Evanđelja i nadahnuća po milosti. Vidio je da je svijet dobar. Svijet je Božje djelo, plod njegove ljubavi, kako naglašava Sveti Otac u svojoj posljednjoj enciklici.

Bog je toliko ljubio svijet da je poslao Krista kako bi bio njegovo milosrdno lice, kako bi nas naučio voljeti. Bog nam je povjerio svoju djecu i vrt da se o njemu brinemo. Naš je rad sudjelovanje u Božjoj stvaralačkoj

ljubavi. bog je svijet ostavio nedovršenim, samo kako bi mi mogli biti dijelom stvaranja. Pobožni Židovi govore o „brizi za svijet“. Josemaria je shvatio da put prema svetosti ide kroz svijet rada: kuhinju, stolarsku radionicu, mreže Galilejskog mora. Kada radimo s vjerom, kada je naša hrana vršiti volju onoga koji nas je poslao, tada naš posao postaje posao stvaranja našeg nebeskog oca. Grijeh razara taj rad. Svoj kruh zarađujemo kroz znoj. Korov i trnje rastu na našim poljima. Ali iznad kaznenog aspekta našega rada nalazi se sudjelovanje u stvaranju, solidarnost s našom braćom i sestrama dok popravljamo svijet i civilizaciju ispunjamo ljubavlju. U knjizi Put sveti nam Josemaria govori da je besmisleno izgubiti se u toliko poslova ako nam nedostaje ljubav. To je poput šivanja s iglom u kojoj nema konca. (Sviđa mi se ova metafora!) pogled ovog sveca privukao je tolike mlade, a jedan od njih bio je velečasni Joseph

Muzquiz jedan od prve trojice svećenika zaređenih u Opusu Dei. Sveti je Josemaria poslao velečasnog Josepha (kada je postao poznat u Sjedinjenim Državama), skupa s mojim dragim prijateljem velečasnim Salom. Velika mi je radost i čast otvoriti kauzu za kanonizaciju velečasnog Josepha.

Taj nas Duh tjera vapiti „Abba, Oče!”

Drugo čitanje uzeto je iz pisma svetoga Pavla Rimljanima i kaže nam da smo djeca Božja mi koje je dotaknuo Duh Sveti. Taj nas Duh tjera vapiti „Abba,Oče!“ Ova je fraza vrlo značajna. To je jedna od onih fraza iz Evandjelja za koju učenjaci kažu da su „istinske Isusove riječi.“ Ne radi se o prijevodu na Grčki jezik već o aramejskoj riječi koju je Isus koristio kada se molio Ocu. To je riječ ispunjena ljubavlju, intimnosti, neformalnosti, baš poput djeteta kada

razgovara sa svojim ocem. Jer za Isusa, svaki je dan, Dan očeva.

Ovo je još jedna jako važna tema u duhovnosti svetog Josemarije. Jedno od poglavlja knjige Put zove se Duhovno djetinjstvo. Poput svete Terezije i sveti Josemaria čuje Isusovu mirnu riječ, vjeruje u Božju nježnu ljubav, svjestan koliko nas Bog voli i to ne zato što mi zaslužujemo njegovu ljubav, već zato što smo njegova djeca.

Dar Crkvi

Danas Bogu zahvaljujemo na daru života i poziva svetog Josemarije Crkvi. Baš kao što nas uvodna molitva današnje Mise podsjeća, Bog je uzdignuo svojeg svećenika svetog Josemariju u Crkvi, kako bi proglasio univerzalni poziv na svetost i poziv na apostolat. Toliko sam vam svima zahvalan, vjernicima Djela, što ste prigrlili ovu duhovnost i smisao poslanja. Vaša vjernost nutarnjem životu, primanje sakramenata,

duhovno vodstvo, djela mrtvljenja, baš kao i vaše učenje i molitva, pripremaju vas na pomoć u velikoj zadaći nove evangelizacije.

Prije nekoliko godina pozvali su me u Studentski dom Chestnut Hill gdje su se okupili brojni mladi kako bi sa mnom podijelili neke od veličanstvenih aktivnosti koje su pokrenuli u našoj Nadbiskupiji. Prvi mladić koji je govorio rekao je: „Kardinale, što znate o Opusu Dei?“ Pun entuzijazma sam rekao: „Znam sve. Pročitao sam Da Vincijev kod!“ Ali znate da zbilja nisam trebao pročitati Da Vincijev kod jer već preko 40 godina imam puno dragih prijatelja koji su članovi Opusa Dei. 14 sam godina u Katedrali u Washingtonu slušao ispovijedi svake nedjelje sa svećenikom kojem sam se jako divio, velečasnim Bradleyem Arturijem. I imam puno prijatelja u Bostonu, Hondurasu, Chicagu i posvuda po svijetu. Imam prekrasne

prijatelje u Opusu Dei koji žive životom vjere i posvećenosti zadaći Crkve koji su me zadivili i nadahnuli.

Prekrasan film o svetom Josemariji svoje ime, There be Dragons, izvlači iz prakse srednjovjekovnih kartografa koji su pisali da na pojedinim nesigurnim dijelovima karata postoje zmajevi. Kada bi jedan takav kartograf danas izrađivao kartu, na našu bi zemlju mogao staviti opasku kako se borimo s pitanjima vjerskih sloboda, te rastuće kulture smrti. Često kažem da biti katolik u Massachusettsu znači baviti se kontaktnim sportom.

Znam da mogu računati na sve vjernike Opusa Dei za zajednički rad na evangelizaciji svijeta, da budemo to „bolničko polje“ o kojem stalno priča papa Franjo.

Pročitajte cijeli tekst (engleski).

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/sveci-mijenjaju-tijek-
povijesti/](https://opusdei.org/hr-hr/article/sveci-mijenjaju-tijek-povijesti/) (18.04.2025.)